

Prečo sa muchárik Bielogolierik neškriepil so sýkorkou Uhliarkou

Text a perokresby: Miroslav SANIGA

Suchár, v ktorom mala uvité hniezdo sýkorka Uhliarka, na sklonku zimy spadol. A tak si musela hľadať nový príbytok. Nemusela však lesným zátiším dolinky Olinky blúdiť dlho, aby jej do očka padla krásna búdka.

- To bude krásny príbytok, - poskočilo sýkorke Uhliarke srdiečko. - Len aby už nebol niekým obývaný.

Sýkorka Uhliarka opatrne vyskackala po vetvičkách až k otvoru búdky. S napätím zaťukala zobáčikom na striešku, či sa jej niekto zvnútra neozve. Chvilku aj načúvala, či tam dajaký podnájomník nechrápe. Keď sa jej zdalo, že búdka nemá obyvateľa, nazrela dnu. Nenašla nikoho, len zvyšky po starom hniezde.

Muchárik Bielogolierik - muchárik bielokrký

Sýkorka Uhliarka - sýkorka uhliarka

- Ako dobre, že tu už nikto nebýva, - povzdychla si sýkorka Uhliarka. - Tu sa mi bude veru dobre bývať. Zvyšky starého hniezda odpracem a ja si postavím nové.

Sýkorka sa hneď pustila do roboty a za pár dní už mala svoju kolísku pre budúce potomstvo hotovú. Tešila sa so svojim partnerom, že majú taký krásny domček. Vtedy ešte netušili, že sa nast'ahovali do príbytku, ktorý mala predchádzajúci rok v podnájme rodinka muchárika.

Začiatkom mája sa vrátila rodinka muchárika z teplých krajín domov, do dolinky Olinky. Hneď sa ponáhľali k ujovi Javorovi, kde visela ich minuloročná búdka. Boli však nemilo prekvapení, keď v búdke už našli sedieť na vajíčkach sýkorku Uhliarku.

- *A ty si si kedy privlastnila náš domček?* - pýtal sa sýkorky muchárik Bielogolierik. - *Len vlani sme sa sem nast'ahovali a už si nás vyst'ahovala.*

- *Ja som nevedela, že táto búdka má svojho podnájomníka,* - odvetila zaskočená sýkorka Uhliarka. - *Keď som ju tu našla na sklonku marca, tak bola celkom opustená. Myslela som si, že v nej nikto nebyva. Nemohla som tušiť, že jej podnájomníci sa vrátia až teraz.*

- *My, rodina muchárikov, musíme svoje rodisko na sklonku leta opustiť a odletieť do teplých krajín,* - vysvetľoval muchárik Bielogolierik. - *Nemôžeme obývať búdku, keď je v dolinke Olinke jeseň a zima. Často sa nám stáva, že nám búdku v tomto období obsadia vtáčiky, ktoré prečkávajú zimu tu, v dolinke Olinke.*

- *A ako to teraz vyriešime?* - pýtala sa skormútená sýkorka. - *Ja by som vám vašu búdku rada prepustila, ale keď už sedím na vajíčkach a čoskoro sa mi budú liahnuť mláďatká. Bolo by mi veľmi ľúto, keby som sa ich nedočkala.*

- *My ťa z búdky nevyháňame, to by bol hriech,* - vraveli svorne predchádzajúci obyvatelia búdky. - *Táto búdka je už tvoja a my sa budeme musieť poobzerať po nejakom novom podnájme.*

- *Veľmi pekne vám ďakujem a nehnevajte sa na mňa za to, že som sa sem nast'ahovala,* - ospravedlňovala sa sýkorka Uhliarka.

- *My sme už na to zvyknutí, že si musíme každý rok hľadať nový príbytok,* - odvetil muchárik. - *Taký je už náš údel, keď neobývame svoj dom po celý rok, ale len počas jari a leta.*

- *Nemusíte letieť nikam hľadať nový podnájom,* - prihovoril sa im ujo Javor. - *Ak sa vám bude páčiť moja bútl'avina, tak sa môžete nast'ahovať do nej. Ja vás veľmi rád u seba prichýlim.*

NA TÚRU S NATUROU

- Ty si taký dobrý, ujo Javor, - odvetil naradostený muchárik Bielogolierik. - Akoby sme teba mohli ohrdnúť. U teba nájdeme tú najlepšiu ochranu.

Rodina muchárika sa hneď usadila v búrľavine uja Javora. Za pár dní si v nej uvili pekné hniezdo. V ňom potom vysedeli spoločne vajíčka a vychovali mláďatká. Muchárik a sýkorka sa tak stali najbližšími susedmi. Spoločne prežívali všetky radosti a trápenia, ktoré ich postretli v dolinke Olinke počas jari i leta. Keď bol muchárik s rodinou v teplých krajoch, dohliadla sýkorka aj na ich príbytok, aby sa im doň počas zimy nik nenast'ahoval. A tak od tých čias sa už muchárik nemusel strachovať o to, že keď sa na počiatku mája vrátia domov z tropickej Afriky, bude ich podnájom v búrľavine uja Javora niekým obsadený.